AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. május 11.*

A T-390/03. sz. ügyben,

A **CM Capital Markets Holding SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: kezdetben N. Moya Fernández és J. Calderón Chavero, később Calderón Chavero és T. Villate Consonni ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselik: O. Montalto és I. de Medrano Caballero, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

a **Caja de Ahorros de Murcia** (székhelye: Murcia [Spanyolország]),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2003. szeptember 17-i (R 244/2003-1. sz. ügy), a CM Capital Markets Holding SA és Caja de Ahorros de Murcia közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozata ellen benyújtott kereset tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, V. Tiili és Czúcz O. bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. november 24-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. április 2-án benyújtott válaszbeadványra,

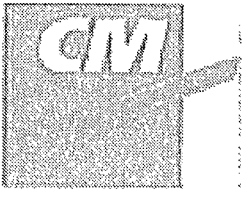
a 2004. október 28-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1999. december 7-én a Caja Ahorros de Murcia (a továbbiakban: bejelentő) a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) az alábbi, sárga vonallal áthúzott, fehér színű „C" és „M" betűket magában foglaló, piros négyzetből álló ábrás megjelölésre vonatkozóan:

2 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 1.–42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették.

3 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2000. október 23-i, 84/2000. számában hirdették meg.

4 2001. január 23-án a CM Capital Markets Holding felszólalást tett a bejelentett védjegy lajstromozása ellen a 2 000 040., 2 000 041., 2 000 042. és 2 000 043. számon a 35., 36., 38. és 42. osztályba tartozó szolgáltatásokkal kapcsolatban spanyol védjegyként lajstromozott, alábbi ábrás megjelölésre (a továbbiakban: korábbi védjegy) hivatkozva:

5 A felszólalást a korábbi védjeggyel oltalmazott valamennyi szolgáltatásra alapították, és a közösségi védjegybejelentésben feltüntetett áruk és szolgáltatások egy része ellen irányult. A hivatkozott jogalap a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, valamint ugyanezen cikk (4) bekezdése volt.

6 2003. január 27-i határozatával a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak azon szolgáltatások vonatkozásában, amelyek azonosnak vagy hasonlónak tekinthetők: így a 35. osztályba tartozó „kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció, irodai munkák"; a 36. osztályba tartozó „biztosítások, pénzügyi ügyletek, valutaügyletek, banki ügyletek, ingatlanügyletek", a 38. osztályba tartozó „távközlés", a 42. osztályba tartozó „jogi szolgáltatások, tudományos és ipari kutatási szolgáltatások" vonatkozásában azzal az indokolással, hogy a spanyol vásárlóközönség szempontjából fennáll az összetéveszthetőség ezen szolgáltatásokat illetően.

7 2003. március 25-én a bejelentő fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen.

8 2003. szeptember 17-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az első fellebbezési tanács helyt adott a fellebbezésnek, és hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát. A fellebbezési tanács kimondta, hogy az érintett megjelölések között nincsen hasonlóság, következésképpen elutasította az összetéveszthetőség fennállását.

A felek kérelmei

9 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– következésképpen egészében adjon helyt a felszólalásnak;

– utasítsa az OHIM felszólalási osztályát arra, hogy utasítsa el a szóban forgó védjegy lajstromozását;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

10 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

11 A tárgyaláson a felperes visszavonta arra irányuló második kérelmét, hogy az Elsőfokú Bíróság egészében adjon helyt a felszólalásnak.

A jogkérdésről

A felperes kérelmeinek elfogadhatóságáról

12 A felperes harmadik kereseti kérelme arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa az OHIM felszólalási osztályát arra, hogy az tagadja meg a szóban forgó védjegy lajstromozását. A felperes lényegében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság rendelje el azt, hogy az OHIM utasítsa el a bejelentett védjegy lajstromozását a szóban forgó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

13 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az OHIM egyik fellebbezési tanácsának határozata ellen közösségi bíróhoz benyújtott keresetnél a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése alapján az OHIM megteszi a Bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróságnak nem utasíthatja az OHIM-ot. Ez utóbbinak kötelessége ugyanis az Elsőfokú Bíróság

ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket. A fentieknek megfelelően a felperes arra irányuló kérelme, hogy az Elsőfokú Bíróság rendelje el azt, hogy az OHIM a bejelentett védjegy lajstromozását tagadja meg, elfogadhatatlan (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja; a T-388/00. sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM – Educational Services [ELS] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4301. o.] 19. pontja és a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM (EUROCOOL) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 12. pontja).

Az ügy érdeméről

14 A felperes egyetlen jogalapként a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik.

A felek érvei

15 A felperes szerint a fellebbezési tanács tévesen vizsgálta a jogvita tárgyát képező védjegyek összetéveszthetőségét.

16 Előadja, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte a védjegyek közötti eltéréseket. Bár megállapítható, hogy a korábbi védjegy a „CM" alkotóelemből, valamint a „capital markets" kifejezésből áll, ez utóbbit azonban nem kell figyelembe venni, mivel itt a korábbi védjegy által oltalmazott szolgáltatásokra vonatkozó, általános kifejezésről van szó.

17 A felperes ezenkívül arra hivatkozik, hogy a bejelentett védjegy a korábbi védjegy megkülönböztetésre leginkább alkalmas részét ismétli meg, amely az összetévesztés veszélyét idézi elő különösen akkor, ha a szóban forgó szolgáltatásokról hangreklám készül, mivel ebben az esetben nincsen jelentősége az említett védjegyek írott alakjának és színeinek.

18 A felperes a védjegy hangzásbeli elemének jelentőségét hangsúlyozza, valamint hogy ez nagyobb súllyal esik latba a vizuális elemhez képest azon jelentés miatt, amelyet a kereskedelemben a reklámok és a vásárló fogyasztók révén a szóbeli közlés kölcsönöz a védjegyeknek. Nem hanyagolható el az ütköző védjegyek közötti nagyfokú hangzásbeli hasonlóság.

19 A felperes vitatja annak jelentőségét, amelyet a fellebbezési tanács az ütköző védjegyek színeinek és írott alakjának tulajdonított, ez ugyanis csupán másodlagos szempont ahhoz képest, hogy a védjegyek mindegyikében szerepel a „CM" alkotóelem, illetve az alkalmazási körük is azonos vagy nagyon hasonló, ez pedig a fogyasztóknak az érintett védjegyekről alkotott átfogó képét illetően döntő jelentőségű és alkalmas arra, hogy összetéveszthetőséget idézzen elő.

20 A felperes az OHIM korábbi, az R 223/2001-4. sz. ügyben 2002. szeptember 4-én hozott határozatára hivatkozik, amelyben a negyedik fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegy és a „CM 1824" védjegy összeegyeztethetetlen, mivel a „CM" alkotóelem mindkét védjegyben döntő súlyú annak ellenére, hogy írott alakjuk és ábrázolásuk különbözik, illetve hogy a „CM" alkotóelemhez más elemek is társulnak. A fellebbezési tanács ebben a határozatában kitért arra, hogy a „capital markets" kifejezés a korábbi védjegy által oltalmazott valamennyi szolgáltatásra vonatkozik és a fogyasztók ezt a kifejezést nem a védjegy alkotóelemeként értik. Ezért azt állapította meg, hogy az új bejelentés lajstromozása az összetévesztés veszélyét idézné elő.

21 A felperes szerint az ebben a határozatban megállapított feltételeket a szóban forgó ügyre alkalmazva ki kell emelni a döntő súlyú alkotóelem, a „CM" hangzásbeli egyezőségét és az ütköző védjegyek alkalmazási körének azonosságát, amely erősíti a védjegyek képzettársításának és összetévesztésének veszélyét.

22 Az OHIM előadja, hogy a fellebbezési tanács nem követett el ténybeli hibát vagy jogban való tévedést, és helyesen alkalmazta a közösségi jogszabályokat és ítélkezési gyakorlatot, amikor arra az eredményre jutott, hogy a szóban forgó megjelölések nem azonosak és nem hasonlóak, valamint hogy nem áll fenn a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint az összetévesztés veszélye.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

23 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelemében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

24 A 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) alpontja értelmében korábbi védjegynek kell tekinteni a valamely tagállamban, lajstromozott védjegyet, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

25 A jelen ügyben a felszólalásban hivatkozott korábbi védjegy Spanyolországban élvez oltalmat. Annak megítélésénél, hogy az ütköző védjegyek között fennállhat-e az összetévesztés veszélye, a spanyolországi érintett vásárlóközönség szempontját kell figyelembe venni.

26 Az Elsőfokú Bíróság e tekintetben elfogadja a fellebbezési tanácsnak a célközönségről adott meghatározását. A fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy a jelen ügyben szereplő védjegyekkel jelölt szolgáltatások sajátos személyi kört céloznak meg, amelybe egyrészt szakemberek, másrészt olyanok tartoznak, akik pénzügyi, jogi vagy kereskedelmi témájú szakmai tanácsot igényelnek, többek között például a bankok vagy az ügyvédi irodák ügyfelei. Következésképpen egy viszonylag szakavatott és tájékozott fogyasztói körről van szó. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a felperes sem vitatja ezt a meghatározást.

27 Az összetéveszthetőséget tehát egy igen figyelmes és körültekintő spanyol fogyasztó vonatkozásában kell megítélni.

28 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint akkor áll fenn összetéveszthetőség, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsoltban álló vállalkozástól származnak.

29 Ezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIMI – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

30 Először is arra kell rámutatni, hogy nem vitatott, hogy a szóban forgó védjegyekkel érintett szolgáltatások azonosak.

31 Ilyen feltételek mellett a kereset eredménye az érintett megjelölések hasonlóságának mértékétől függ. Azt kell tehát ezt követően megvizsgálni, hogy a szóban forgó megjelölések oly mértékben hasonlítanak-e egymásra, hogy feltételezhető a védjegyek összetéveszthetősége.

32 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően az összetéveszthetőséget a védjegyek által keltett összbenyomást alapul véve, átfogóan kell értékelni, figyelembe véve különösen megkülönböztető és meghatározó jegyeiket (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 A szóban forgó ügyben tehát össze kell hasonlítani az ütköző megjelöléseket vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontból.

34 Elsőként, az ütköző védjegyek vizuális összehasonlításával kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a korábbi védjegyben a megjelölés két alkotóelemből, a fekete folyóírással írt „capital markets" kifejezésből, illetve az egymáson elhelyezkedő „C" és „M" betűkből áll, míg a bejelentett védjegy csak a sárga vonallal áthúzott piros négyzetben látható, fehér színű „C" és „M" szabványbetűkből áll. A fellebbezési tanács a megtámadott határozatban ezenkívül azt is megállapította, hogy a bejelentett védjegyben a „C" és „M" betűk nem egymáson, hanem egymás mellett helyezkednek el, élénk színű négyzetben, továbbá fehér színűek, míg a korábbi védjegyben ezek a betűk fekete színűek. A fellebbezési tanács szerint a két védjegy által keltett vizuális benyomás teljesen különbözik, és ezt a különbséget tovább erősíti a korábbi védjegyben szereplő „capital markets" kifejezés jelenléte.

35 Egyúttal meg kell állapítani, hogy a bejelentett védjegy által igényelt ábrás elemek a korábbi védjegyétől eltérő, sajátos grafikai egységet alkotnak. Mint ugyanis a fellebbezési tanács jogosan kifejtette, a „C" és „M" betűk nem egymáson, hanem egymás mellett helyezkednek el, élénk színű négyzetben. Ezenkívül fehér színűek, míg a korábbi védjegyben ezek a betűk fekete színűek

36 Egyebekben a korábbi védjegy vizuális érzékelésében a „capital markets" kifejezésnek van jelentősége, mivel a leginkább szembetűnő helyen, elöl szerepel. Ennélfogva közvetlenül érzékelhető.

37 A „capital markets" kifejezés jelentőségét természetesen tompítja, hogy a jelentése a korábbi védjegy által oltalmazott szolgáltatásokat idézi fel. Így a két védjegyben a döntő súlyú alkotóelem az eltérő íráskép és ábrázolás ellenére is a közös „CM" elem. A „capital markets" kifejezés csekélyebb jelentősége így a szóban forgó védjegyek között bizonyos vizuális hasonlóságot tesz láthatóvá.

38 Ennek a vizuális hasonlóságnak azonban csak csekélyebb kihatása van. A „CM" alkotóelem ugyanis mindegyik megjelölésben egymástól eltérő kompozícióban, teljesen különböző színben és jellegben jelenik meg.

39 Az előző megállapításokból következik, hogy bár mindkét védjegyben közös a „CM" alkotóelem, nem elhanyagolható vizuális eltéréseket jelenítenek meg. Ezért a szóban forgó megjelölések átfogó vizuális érzékelésében az egyes megjelölések sajátos elemei folytán a megjelölések eltérő összbenyomást keltenek.

40 Következésképpen, mint ahogyan azt a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, a szóban forgó megjelölések összességükben vizsgálva vizuálisan nem hasonlítanak.

41 Másodszor, a hangzásbeli összehasonlítással kapcsolatban arra kell rámutatni, hogy a felperes a hangzásbeli elem jelentőségére hivatkozik, valamint arra, hogy ez a vizuális elemhez képest nagyobb súllyal esik latba a védjegynek az üzletmenetben és a reklámokban történő használatánál. A felperes előadja, hogy nem hanyagolható el az ütköző védjegyek hangzásbeli elemének nagyfokú hasonlósága.

42 Meg kell állapítani azt is, hogy a fellebbezési tanács a szóban forgó védjegyeket külön a hangzásuk szempontjából nem hasonlította össze.

43 E tekintetben általánosságban meg kell jegyezni, hogy két védjegy akkor hasonló, ha az érintett vásárlóközönség szempontjából egy vagy több releváns tényező tekintetében legalább részben egyeznek (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 30. pontja és a T-286/02. sz., Oriental Kitchen kontra OHIM – Mou Dybfrost (KIAP MOU) ügyben 2003. november 25-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4953. o.] 38. pontja).

44 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a „CM" alkotóelem egyidejűleg a bejelentett védjegy szóeleme és a korábbi védjegyet alkotó egyik szóelem is. Ezért meg kell állapítani, hogy a bejelentett védjegy hangzásában megegyezik a korábbi védjegy egyik alkotóelemével. Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban ez a megállapítás önmagában nem elegendő annak kimondásához, hogy a szóban forgó – összességükben vizsgált – védjegyek hasonlóak (a MATRATZEN-ítélet [hivatkozás a 43. pontban] 31. pontja).

45 Ugyanis mint ahogyan az már említésre került, a két védjegy hasonlóságát az általuk keltett összbenyomást alapján kell értékelni, figyelembe véve különösen megkülönböztető és meghatározó jegyeiket (lásd értelemszerűen a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontját és a C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819] 25. pontját).

46 Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely összetett védjegy akkor tekinthető hasonlónak valamely másik olyan védjegyhez, amely egyik alkotóelemével megegyezik vagy ahhoz hasonlít, ha ez az alkotóelem az összetett védjegy által keltett összbenyomás meghatározó eleme. Ez akkor van így, ha ez az alkotóelem önmagában is alkalmas arra, hogy annyira belevéső djön az érintett vásárlóközönség emlékezetébe a védjegyről kialakított képpel kapcsolatban, hogy a védjegy által keltett összbenyomásban elhanyagolható a többi alkotóelem szerepe (a MATRATZEN-ítélet [hivatkozás a 43. pontban] 33. pontja).

47 Az ítélkezési gyakorlat szerint ez nem jelenti azt, hogy az összetett védjegynek csak az egyik alkotóelemét kell figyelembe venni és valamely másik védjeggyel összehasonlítani. Ellenkezőleg, a szóban forgó védjegyeket összességükben véve kell összehasonlítani egymással. Ez azonban nem zárja ki, hogy adott körülmények között valamely összetett védjegy egy vagy több alkotóeleme ne határozhatná meg a védjegy által az érintett vásárlóközönségben kialakított összbenyomást (a MATRATZEN-ítélet [hivatkozás a 43. pontban] 34. pontja).

48 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy az érintett vásárlóközönség valamely összetett védjegy egyik leíró jellegű alkotóelemét rendszerint nem tekinti megkülönböztető és az általa kiváltott összbenyomást meghatározó elemnek (vö. e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN) ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 53. pontja és a T-117/02. sz., Grupo El Prado Cervera kontra OHIM – Debuschewitz (CHUFAFIT) ügyben 2004. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2073. o.] 51. pontja).

49 A jelen ügyben a „capital markets" kifejezés jelentése a korábbi védjeggyel jelölt szolgáltatásokat idézi fel. Ezért a védjegy domináns alkotóeleme a „CM" elem.

50 Mivel a bejelentett védjegy hangzásában megegyezik a korábbi védjegy meghatározó alkotóelemével, a szóban forgó megjelölések hangzásukban hasonlítanak.

51 Természetesen meg kell jegyezni, hogy – mint azt az OHIM előadja – a szóban forgó védjegyek között bizonyos hangzásbeli eltérések figyelhetők meg. Egyrészt míg ugyanis a korábbi védjegy spanyolul kiejtve öt szótagból („ca-pi-tal-mar-kets") és két fonémából („sze-eme") áll, addig a bejelentett védjegy csak két fonémát tartalmaz („sze-eme"). Másrészt a korábbi védjegy elején található öt szótag („ca-pi-tal-mar-kets") olyan hangzást kelt, amely nagyban eltér a bejelentett védjegyet alkotó fonémák hangzásától.

52 Meg kell azonban állapítani, hogy ezek az eltérések abból adódnak, hogy a korábbi védjegy a CM alkotóelem és a „capital markets" kifejezés alkotta egységből áll. E tekintetben arra kell emlékeztetni, hogy a „capital markets" kifejezés jelentése a korábbi védjeggyel érintett szolgáltatásokat idézi fel, és ezért jelentősége csökkent.

53 A fenti megállapításokból következik, hogy a szóban forgó megjelölések összességükben nézve bizonyos hangzásbeli hasonlóságot mutatnak.

54 Harmadikként, a szóban forgó megjelölések fogalmi összehasonlítását illetően arra kell rámutatni, hogy a felperes arra hivatkozik, hogy a korábbi védjegyben nem kell figyelembe venni a „capital markets" kifejezést, mivel itt a védjegy által oltalmazott szolgáltatásokra vonatkozó, általános kifejezésről van szó.

55 A fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem hasonlította össze szemantikailag a szóban forgó megjelöléseket. A korábbi védjegy megkülönböztető képességének vizsgálatánál azonban kifejtette, hogy nem szabad figyelmen kívül hagyni a „capital markets" kifejezést, amelynek nem csupán az a rendeltetése, hogy a vállalkozás tevékenységi körére utaljon, de az is, hogy a „CM" alkotóelemmel együtt segítsen beazonosítani a nyújtott szolgáltatások kereskedelmi eredetét, és így a fogyasztó a korábbi védjegyet „capital markets CM" néven említse, és így emlékezzen rá, nem pedig csupán a „CM" alkotóelemmel jelölve.

56 E tekintetben mindenekelőtt nyomatékosan hangsúlyozni kell, hogy a korábbi védjegy meghatározó alkotóeleme a „CM" elem, mivel a „capital markets" jelentése a védjegy által oltalmazott szolgáltatásokat idézi fel.

57 Mindazonáltal a jelen ügyben annak ellenére, hogy a „capital markets" kifejezés nem tekinthető a korábbi védjegy meghatározó alkotóelemének, az OHIM-mal egyetértésben meg kell állapítani, hogy ez a kifejezés lényeges elem lehet a szóban forgó védjegyek fogalmi elemzése szempontjából.

58 Először meg kell jegyezni ugyanis, hogy ha az érintett vásárlóközönség ismeri a „capital markets" kifejezés jelentését, akkor a szóban forgó védjegyek fogalmi

szempontból különbözőnek tűnnek neki, ha pedig nem ismeri, akkor a védjegyek közötti fogalmi egybeesést sem veszi észre, mivel semmilyen jelentést nem tulajdonítana neki.

59 Másodszor a korábbi védjegyben meghatározó elemnek, a „CM" alkotóelemnek nincsen szemantikai értéke, ezért a „capital markets" kifejezés a védjeggyel érintett szolgáltatásokat leíró jellege ellenére is nagyobb szerephez jut. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – mint azt az OHIM előadja – a tőkepiacokra utaló angol kifejezést az érintett vásárlóközönség össze tudja kapcsolni a kifejezést kísérő „CM" alkotóelemmel. Így a „capital markets" kifejezés szemantikai értéket kölcsönözhet a „CM" alkotóelemnek, a tőkepiacokat juttatva benne kifejezésre. A bejelentett védjegy „CM" elemnek azonban önmagában véve elvileg nincsen jelentősége.

60 Harmadszor hozzá kell ehhez fűzni, hogy nem zárható ki teljesen az, hogy célzott vásárlóközönség fogalmi kapcsolatot teremt a bejelentett védjegy és az ezen védjeggyel jelölt szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás között, mivel a „CM" a bejelentő cégnevének, a Caja de Ahorros de Murciának a rövidítése. E tekintetben azt kell figyelembe venni, hogy a jelen ügyben az érintett vásárlóközönséget szakavatott fogyasztói kör alkotja, tehát igen figyelmes és körültekintő vásárlóközönségről van szó.

61 Az előző megállapításokból következik, hogy a szóban forgó megjelölések fogalmilag nem hasonlítanak egymásra.

62 A szóban forgó megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi összehasonlítását követően fel kell idézni, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következően valamely korábbi védjegy – akár a védjegy tulajdonságaiból, akár ismertségéből

eredő – megkülönböztető képességét kell figyelembe venni annak megállapításakor, hogy – mint az adott ügyben – a két védjegy által megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság megalapozhatja-e az összetévesztés veszélyét (lásd értelemszerűen a Bíróságnak a C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-5507. o.] 18. és 24. pontját és a Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet [hivatkozás a 45. pontban] 20. pontját). A Bíróság ezenkívül azt is megállapította, hogy minél jellegzetesebb a korábbi védjegy, annál nagyobb az összetéveszthetőség veszélye (lásd értelemszerűen a SABEL-ítélet [hivatkozás a 45. pontban] 24. pontját), és hogy azok a védjegyek, amelyek önmagukban vagy piaci ismertségüknél fogva erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkeznek, kiterjedtebb oltalmat élveznek védjegyként, mint azok, amelyek gyengébb megkülönböztető képességgel rendelkeznek (lásd értelemszerűen a Canon-ítélet [hivatkozás a 45. pontban] 18. pontját és a Llyod Schuhfabrik Meyer ítélet [hivatkozás a 45. pontban] 20. pontját).

63 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes nem vitatja a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban kifejtett, a korábbi védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó megállapításait. A fellebbezési tanács ugyanis kimondta, hogy egyetért a bejelentő elemzésével, miszerint a korábbi védjegy kevésbé alkalmas megkülönböztetésre.

64 Ezért abból kell kiindulni, hogy a korábbi védjegy nem rendelkezik erőteljes megkülönböztető képességgel.

65 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor tehát az előző megállapításokból következően azt kell figyelembe venni, hogy az összetéveszthetőséget egy igen figyelmes és körültekintő spanyol fogyasztó vonatkozásában kell megítélni, hogy a szóban forgó védjegyekkel érintett szolgáltatások azonosak, hogy a szóban forgó megjelölések sem vizuálisan, sem fogalmi szempontból nem hasonlóak, ám a két védjegy között bizonyos hangzásbeli hasonlóság tapasztalható, és végül, hogy a korábbi védjegy nem rendelkezik erőteljes megkülönböztető képességgel.

66 Ezeket a körülményeket figyelembe véve meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó védjegyek közötti hasonlóság nem kellően nagyfokú ahhoz, hogy feltételezni lehetne az összetéveszthetőségük fennállását. Anélkül, hogy vizsgálni kellene a felperesnek azon érvét, miszerint a védjegyben a hangzásbeli elem nagyobb súllyal esik latba a vizuális elemhez képest, elég ugyanis csupán azt megállapítani, hogy a jelen ügyben a szóban forgó megjelölések közötti vizuális és fogalmi különbségek közömbösíteni tudják a köztük lévő hangzásbeli hasonlóságot.

67 Ezt a következtetést megerősíti az a körülmény, hogy az érintett vásárlóközönség igen szakavatott az érintett szolgáltatások terén, és ezért nagyfokú figyelmet tanúsít a szolgáltatások kiválasztásakor.

68 Végül, ami az OHIM állítólag eltérő döntési gyakorlatát illeti, arra kell emlékeztetni, hogy a fellebbezési tanács határozatainak jogszerűségét kizárólag a 40/94 rendelet, illetve annak közösségi bíróság általi értelmezése alapján kell megítélni, nem pedig a az OHIM korábbi döntési gyakorlata szerint (vö. a CHUFAFIT-ítélet [hivatkozás a 48. pontban] 57. pontjával és a hivatkozott ítélkezési gyakorlattal). Ennélfogva nincsen jelentősége és nem fogadható el az arra vonatkozó érv, hogy a megtámadott határozat esetlegesen eltér az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának az R 223/2001-4. sz. ügyben hozott határozatától.

69 A fentieket figyelembe véve a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy a szóban forgó védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

70 Következésképpen a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

71 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.

Jaeger Tiili Czúcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. május 11-i nyilvános ülésen.

H. Jung M. Jaeger

hivatalvezető elnök